

opusdei.org

Artesanes de la matèria, artistes de la quotidianitat

Durant diversos dies, un grup de trenta dones va poder gaudir i compartir diversos tallers sota el fil conductor de les cures i fer família a casa, allò que les ajuda a esdevenir artesanes de la matèria, artistes de la quotidianitat.

06/03/2024

“La bellesa, on és? Als ulls del qui mira. L'artista és aquell capaç de

veure la bellesa a tot arreu, perquè, si és capaç de veure-la, la pot portar a la vida quotidiana i, per tant, materialitzar-la. Al final, vivim del que portem a dins. La bellesa no només és veure el quadre, és ser capaç de percebre la bellesa que hi ha al darrere i viure'n. Això et fa artista, perquè la teva mirada té la capacitat de veure la bellesa, et fa creativa, perquè et fa capaç de projectar això que veus en altres coses”.

Amb aquestes paraules de la ponència “La transcendència de la matèria” s'inauguraven les jornades “HOME” celebrades els dies 12, 13 i 14 de gener a El Rubín, Baeza. Unes jornades que van congregat trenta dones de diverses edats i sectors professionals —docents de col·legi, catedràtiques d'Universitat, professores d'FP, infermeres, metgesses, funcionàries, directives fins i tot alguna jubilada—, amb

l'objectiu de compartir experiències, aprendre coneixements, habilitats de gestió i maneres de cuidar i fer família.

Tot això, en un context idoni —una casa de convivències que administra l'Obra— per poder aturar-se, reflexionar i aprendre, mà a mà, amb professionals que es dediquen a la cura de les persones.

«Què és la família? Què entenem per llar i per casa?»

“Podem buscar una definició i dir que és una reunió de persones amb alguna cosa en comú, però crec que és més que això, té molts més matisos”, plantejava a la sessió inicial una de les organitzadores d'HOME.

Es va abordar la definició de llar com quelcom més que un simple espai físic: un teixit de relacions d'afecte on es cultiva l'amor incondicional, la gratuïtat i la comprensió, “on hom se

sent estimat i comprès, on no ha de demostrar res, i fruit d'això, pot recuperar les forces i ser ell mateix, per sobre de les petites contradiccions que té la convivència en el dia a dia”.

“Això té a veure amb l'arquitecte en qüestió —assenyalava precisament una de les participants que es dedica a aquesta professió—, però hi ha un tema que és fonamental: el tema de la llum, com ens influeix. Hi ha un altre tema que té a veure amb fer de la casa una llar. Una llar es construeix amb la vida: a mi em donen un habitatge, però jo la faig llar i la construeixo amb la vida. Els veritables habitatges són eclèctics, no estan complets amb tots els mobles, es construeixen amb la vida; i per això la casa cal començar-la amb molt poc, perquè després la vida anirà portant coses que tenen sentit. A casa hi ha cultura perquè això d'aquí té la seva història, i això ve de

no sé on, i això m'ho va regalar no sé qui... aquesta és la vida i és la meva vida, és el lloc de la meva família”.

Hendecasíl·labs de la prosa diària

Un dels temes transversals de les jornades va ser la recerca de la bellesa en el que és quotidià. Seguint les paraules del fundador de l'Opus Dei és saber “fer hendecasíl·labs de la prosa diària”, és a dir, fer de la nostra prosa, poesia; de la nostra rutina i el nostre dia a dia, un llenç on poder pintar la bellesa; en definitiva, ser “artesanes de la matèria, artistes de la quotidianitat”.

“Hi ha, però, un aspecte interessant en l'artista d'allò que és quotidià, i és que ha d'acceptar i aprendre a veure la bellesa del que és imperfecte. No pensar que per assolir la bellesa cal assolir la perfecció, sinó aprendre a veure la bellesa en allò que es pot gaudir, en el fet quotidià, encara que sigui imperfecte”.

En definitiva, com apuntava sant Josepmaria, que l'artista de la vida quotidiana és aquella persona que sap trobar “en les situacions més comunes quelcom de sant, de diví, amagat”; aquella persona que projecta la mirada cap a aquesta quarta dimensió, la del “quid divinum” que existeix en tot el que és real.

Treballar “per amor i lliurement”

Fer les coses per amor vol dir fer-les lliurement, no per necessitat o només perquè em paguin; i fer-ho lliurement vol dir fer-ho per amor, perquè les coses es poden fer o per amor o per necessitat, i si ho faig “per amor a l'art, ho faig lliurement per amor”.

“A vegades hem de fer coses poc creatives i necessàries, i és cert que fem coses per necessitat; però si jo ho trio, el que és necessari pot ser lliure, puc posar amor en això que cal: “jo

trio i vull això”, aquí hi ha la llibertat de la persona. Els actes de llibertat ens fan més lliures perquè són per amor”

També es va animar les assistents a detectar la bellesa als espais que transitem, aprendre a mirar i saber quines coses ens fan feliços.

“L'exercici de conrear la bellesa és posar llavors de bellesa a la teva vida, quines coses contemplo i gaudeixo en el meu dia a dia? Pot ser una posta de sol, la música... però sobretot hi ha gran part de bellesa a la nostra vida que té a veure amb les relacions personals, siguin amb persones divines o humanes.

L'amistat, per exemple, és una de les fonts de bellesa més grans”.

Això sí, “percebre la bellesa requereix una certa sensibilitat, i requereix també no córrer gaire. La bellesa és esmunyedissa, te la pots perdre a la vida a força de córrer: o

m'aturo a gaudir-la o me la perdo.
Per trobar-te amb la bellesa i veure-la cal anar a poc a poc, i no sempre es pot anar a poc a poc, de vegades és un luxe, però si més no saber-ho”.

Una experiència d'aprenentatge compartit

L'experiència HOME va ser un aprenentatge compartit on hi va haver temps tant per a sessions formatives, tallers d'aprenentatge, testimonis personals, experiències gastronòmiques com moments de contemplació, etc. “No és els coneixements tècnics allò que venim a aprendre, sinó a palpar i sentir l'ambient que crearem entre totes i portar aquest sentiment al lloc on estiguem (...) La meta és gran: és fer del món una llar, cosa que el prelat de l'Opus Dei ens insta a les persones que ens dediquem a cuidar les llars de l'Obra, però que en el fons és tasca

de totes les persones”, explicava María, una de les organitzadores.

Vanesa destacava que “el que fa que HOME sigui diferent i únic són les professores, perquè notes i palpes l'afecte, la tendresa, la dedicació... A HOME t'adones que són professionals i que tenen un plus que no s'aconsegueix a cap escola de Cuina o d'Hostaleria”. Per a Eva “ha estat una experiència única viscuda amb persones de gran talla humana i espiritual”.

Sabor en estat pur

A més dels tallers i les sessions també van viure experiències gastronòmiques a l'ampli pati del Rubín. Un va ser un dinar maridat amb diferents tipus de vins, mentre compartien reflexions, impressions i vivències d'aquells dies.

En un altre dels tallers van poder fer un tast d'oli. Carmen —dona

emprenedora al món de l'oli— es va introduir al sector empresarial comercialitzant les seves pròpies collites amb la marca registrada *Picuelite*, recomanat entre els millors olis del món, segons diverses guies. Va fer una introducció al món dels sabors i aromes que desprenen els diferents olis d'oliva verge extra, va explicar els conceptes necessaris per apreciar l'or líquid, els seus valors nutricionals i va analitzar les diferents collites de maduració de l'oli i el procés de recol·lecció de l'oliva. Posteriorment, les participants d'HOME van aprendre a tastar i descobrir l'aroma i el sabor d'aquest or de Jaén implicant-ne tots els sentits.

Fer i ser HOME, una aventura apassionant

L'experiència HOME ha estat una oportunitat per il·lusionar-se per aprendre a identificar oportunitats

tant en aspectes materials com intangibles. Des de l'inici s'ha respirat un ambient molt familiar i professional, que ha inspirat a les participants les ganes de difondre i transformar la família des de la materialitat i els detalls del dia a dia. Allò que sant Josepmaria anomenava “el materialisme cristià” en què “aquest Déu invisible, el trobem en les coses més visibles i materials”.

“M'ha encantat tot, des de la primera sessió sobre la bellesa que situa molt i t'ensenya a mirar les coses que ens envolten amb altres ulls, els coneixements de totes les de l'administració, l'entusiasme que posen en allò que fan, l'afecte i la paciència amb què expliquen... ens heu fet sentir a casa nostra. Conèixer gent tan variada, però sobretot haver conviscut amb les numeràries auxiliars, són “pur amor”, per a mi exemplars. He intentat portar a casa meva una miqueta de tot això.

Gràcies, ha estat impressionant”, assenyalava Raquel.

A HOME es parla de la cura de les persones, de la materialitat del servei. “Hem vingut a aquestes jornades —afirmava María— per pensar i reflexionar sobre a què vull dedicar el meu temps, les meves cures, totes les meves energies. Ens enfocarem en la cura de les persones, de la família. I al final —concloïa Elisa— que les persones vulguin anar al vostre voltant perquè al fons aquest voltant, és llum”.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/article/jornades-home-baeza/> (04/04/2025)